

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat possible (VIII)

Preocupats per la fraternitat universal i respirant l'aire de Nadal, brolla des del nostre interior l'exigència de «crear un espai per a Déu en la nostra vida». Un espai adequat, com el buit delimitat pels braços oberts en espera de l'abraçada de l'amic. El que això significa en la vida normal i quotidiana ja va quedar manifest fa més de dos mil anys en l'esdeveniment de la nativitat de Jesús. La humanitat que s'hi va donar, era l'espai adequat per a Déu entre nosaltres.

Tornem de nou a sant Francesc. Passat ja el costós camí de la redacció i el reconeixement pel Papa de la Regla per a l'Ordre, que garantiria institucionalment la fraternitat, el veiem, al desembre de 1223, caminant amb el germà Lleó per la vall de Rieti, enmig d'una enorme tempesta de vent i neu. Són acollits per l'ancià Màrius i la seva família, en l'escalf d'aquella llar que conservava, durant tants anys, el caliu de la predicació del sant. La curiositat i l'amistat van fer que l'ancià preguntés per l'experiència de sant Francesc a Egipte. El record d'una fraternitat fallida va ombrear el rostre del sant. D'això també en participava l'ancià que, mentre donava escalf a un dels seus nets mig adormit, deia: «també hem sofert moltes desgràcies: morts de éssers estimats, males collites, pesta en el bestiar, vinyes gelades... Els veïns ja no volen creure en Déu... Però jo dic que, si perdre altres coses és una desgràcia,

perdre Déu és una desgràcia fins i tot més gran». Sant Francesc reaccionà amb el rostre il·luminat:

«D'aquí a uns quants dies és Nadal. Ja ningú no se'n recorda del que és Nadal. No saben el que és la tendresa del Pare, no saben el que és Déu. Cal recordar-los-ho, cal tornar a fer Nadal... Farem un naixement de veritat, en una cova de veritat... Vull veure el nen tal com estava en la humilitat i la pobresa.»

En efecte, un cop va haver parlat amb uns i altres, tot va quedar llest. A mitjanit de la vigília de Nadal, el vessant de la muntanya es va omplir de punts de llum, com a estrelles en moviment, vingudes de diversos racons de la vall, buscant un mateix punt de reunió. En una cova

hi havia els animals, un bou i una mula, un nen noutat reposant sobre palla fresca en un pessebre, vigilat pels seus pares. Sant Francesc donava a tothom la benvinguda, nens, adults, ancians, joves; la terra, els animals i les persones de diferent procedència i condició, «tota criatura havia de sentir-se embolcallada en el gran misteri de la pietat». El germà Lleó va presidir l'Eucaristia i Francesc va actuar com a diaca, cantant l'Evangeli i dirigint unes paraules, que encomanaven una gran alegria: «Germans, ho heu sentit? El Senyor de la glòria aquesta nit s'ha fet el més pobre i fosc dels fills dels homes... Déu, el ple de glòria, es va fer germà nostre... Els ho-

mes no saben fins a quin punt Déu és pare. No podien saber-ho. Calia que Déu els mostrés el seu Fill...» (cf. E. Leclerc, *Exili i tendresa*, 234-244).

Nadal és el lloc i el moment de trobada universal. Perquè no hi ha espai més il·limitat, ni instant més etern, que el Fill de Déu radicalment pobre, obert a tota la humanitat, ofert sense condicions, amb l'amor gratuït que li és propi.

Sabem el desenllaç de la història. Una història que continua oberta avui en cadascun de nosaltres. No és una bella representació. Forma part essencial de la nostra fe i és aliment de la nostra esperança.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar tecnològicament la condició humana? (II)

Els progressos en psicofàrmacs i medicaments per millorar el to muscular o esborrar selectivament alguns records, juntament amb l'anàlisi genètica prenatal o preimplantatòria i un altre tipus de teràpies que podrien emprar-se per millorar la qualitat de vida o per curar malalties representen, per als transhumanistes, un conjunt d'arguments que nodreixen la seva utopia.

No es tracta, doncs, d'emprar la tecnologia únicament per pal·liar dèficits, mancances o disfuncions de la naturalesa humana. L'objectiu és imple-

mentar-la en el cos, en l'estructura més íntima del sistema nerviós, per millorar les seves destreses, les seves habilitats i les seves capacitats, en definitiva, les potències inherents a la condició humana i, a més a més, crear-ne de noves que, fins aquest moment, són alienes a l'espècie humana.

En aquesta utopia es parteix de la confiança que els éssers humans tindrem l'oportunitat d'escollir el millor mode de conservació de la pròpia intel·ligència, mitjançant un dispositiu bioorgànic o en un patró d'ones conscients o en robots perdu-

rables o en una gran plataforma informàtica global que pugui preservar aquests pensaments en una gran xarxa de coneixement.

Els teòrics del transhumanisme vinculen aquest moviment cultural, social i tecnològic en línia de continuació del projecte il·lustrat, com a continuació de la modernitat progressista i de l'humanisme laic. Representa, al seu criteri, una anella més en la cadena.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad posible (VIII)

Preocupados por la fraternidad universal y respirando el aire de la Navidad, brota desde nuestro interior la exigencia de «crear un espacio para Dios en nuestra vida». Un espacio adecuado, como el vacío delimitado por los brazos abiertos en espera del abrazo del amigo. Lo que esto significa en la vida normal y cotidiana ya quedó manifestado hace más de dos mil años en el acontecimiento de la natividad de Jesús. La humanidad que allí se dio, era el espacio adecuado para Dios entre nosotros.

Volvemos de nuevo a san Francisco. Andado ya el costoso camino de la redacción y el reconocimiento por el Papa de la Regla para la Orden, que garantizaría institucionalmente la fraternidad, le vemos, en diciembre de 1223, caminando con el hermano León por el valle de Rieti, en medio de una enorme tormenta de viento y nieve. Son acogidos por el anciano Mario y su familia, al calor de aquel hogar que conservaba, durante tantos años, el rescoldo de la predicación del santo. La curiosidad y la amistad hicieron que el anciano preguntara por la experiencia de san Francisco en Egipto. El recuerdo de una fraternidad fallida ensombreció el rostro del santo. De ello también participaba el anciano que, mientras daba calor a uno de sus nietos medio dormido, decía «también hemos sufrido muchas desgracias: muertes de seres queridos, malas cosechas, peste en el ganado, viñas heladas... Los vecinos ya no quieren creer en Dios... Pero yo digo que, si perder otras cosas es una desgracia, perder a Dios es una desgracia aun mayor». San Francisco reacciona con el rostro iluminado:

«Dentro de unos días es Navidad. Ya nadie se acuerda lo que es la Navidad. No saben lo que es la ternura del Padre, no saben lo que es Dios. Hay que recordárselo, hay que volver a hacer la Navidad... Vamos a hacer un nacimiento de verdad, en una gruta de verdad... Quiero ver al niño como estaba en la humildad y la pobreza.»

En efecto, tras hablar con unos y otros, todo quedó dispuesto. A media noche de la víspera de Navidad, la ladera de la montaña se llenó de puntos de luz, como estrellas en movimiento, venidas de diversos rincones del valle, buscando un mismo punto de reunión. En una gruta estaban colocados los animales, un buey y una mula, un niño recién nacido reposando sobre paja fresca en un pesebre, custodiado por sus padres. San Francisco daba a todos la bienvenida, niños, adultos, ancianos, jóvenes; la tierra, los animales y las personas de diferente procedencia y condición, «toda criatura debía sentirse envuelta en el gran misterio de la piedad». El hermano León presidió la Eucaristía y Francisco actuó como diácono, cantando el Evangelio y dirigiendo unas palabras, que contagiaban una gran alegría: «Hermanos, ¿habéis oído? El Señor de la gloria esta noche se ha hecho el más pobre y oscuro de los hijos de los hombres... Dios, el lleno de gloria, se hizo hermano nuestro... Los hombres no sabían hasta qué punto Dios es padre. No podían saberlo. Era preciso que Dios les mostrara a su Hijo...» (cf. E. Leclerc, *Exilio y ternura*, 234-244).

La Navidad es el lugar y el momento de encuentro universal. Porque no hay espacio más ilimitado, ni instante más eterno, que el Hijo de Dios radicalmente pobre, abierto a toda la humanidad, ofrecido sin condiciones, con el amor gratuito que le es propio.

Conocemos el desenlace de la historia. Una historia que sigue abierta hoy en cada uno de nosotros. No es una bella representación. Forma parte esencial de nuestra fe y es alimento de nuestra esperanza.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VII Memorial Pere Tena a l'Institut de Litúrgia

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) ha concedit el VII Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica al nou Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* (ILF) de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

El nou institut és hereu de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, vinculat des del seu origen al CPL i també, des de la seva inauguració el 1968, a la Facultat de Teologia de Catalunya. D'aquesta manera la Facultat va poder oferir l'especialització en litúrgia dins del conjunt de les seves especialitzacions de segon i tercer cicle. Ara s'inicia una nova etapa, la de l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis*, de la qual el CPL se'n alegra i, amb la concessió del VII Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica, ho celebra.

Per altra banda, Mons. Pere Tena i Garriga, el llegat del qual el CPL recorda anualment amb la concessió del Memorial, va ser fundador i president del CPL, fundador i director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona i també degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'escaiença del VII Memorial en el curs 2020-2021, en el qual s'inicia la vida acadèmica de la nova institució, i aquesta història comuna i de molt intens treball conjunt entre les institucions esmentades, ha mogut al CPL a concedir aquest Memorial a l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

Dr. Gabriel Seguí, president de l'ILF

La reacció per la concessió del guardó per part del president de l'ILF, Dr. Gabriel Seguí, ha estat la següent: «Significa un reconeixement dels nostres fundadors, del Centre de Pastoral Litúrgica. Ens fa ser conscients de la nostra pròpia història i d'on venim, perquè l'Institut de Litúrgia neix del CPL. Per altra banda, també mostra la majoria d'edat de l'Institut de Litúrgia respecte de l'entitat fundadora, i això fa que ens animi i ens desafiï a establir unes relacions més fermes encara de col·laboració en allò que és el punt clau de les dues institucions: l'art de celebrar, segons el llibre litúrgic del Concili Vaticà II.»

L'acte de proclamació serà el 10 de febrer de 2021, a la Quarta Hora dels dimecres de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, a les 12 h, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

Presentació del CD «Música Vocal Litúrgica. Gregori Estrada»

Demà dilluns 21 de desembre, a les 18.30 h, a la paròquia de la Mare de Déu de Núria (carrer Bon Pastor 7-9, de Barcelona), tindrà lloc la presentació d'aquest CD de música.

L'acte estarà presidit pel P. Abat de Montserrat, Josep Maria Soler i Canals, i es podrà gaudir de diverses audicions del CD i, fins i tot, també unir-se en la interpretació d'alguns cants per part dels assistents.

Per mantenir les normes de seguretat a causa de la pandèmia, es prega confirmar la participació amb un mail a trobades@trobadesanimadorsdecant.cat.

Aquest presentació estava prevista realitzar-la durant la Trobada commemorativa dels 50 anys de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, que s'havia programat a finals de novembre a Montserrat, i que s'ha hagut de traslladar al dia 8 de maig de 2021.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

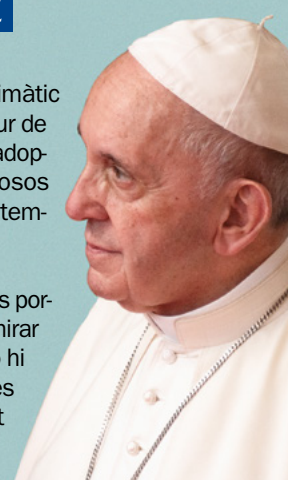

la nostra vida!» (13 de setembre).

@Pontifex: «La revelació de l'amor de Déu per nosaltres sembla una bogeria. Cada vegada que mirem el Crucifix trobem aquest amor. El Crucifix és el gran llibre de l'amor de Déu» (21 de setembre).

@Pontifex: «Restaurar l'equilibri climàtic és summament important per al futur de la Terra. Per això, insto cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions» (21 de setembre).

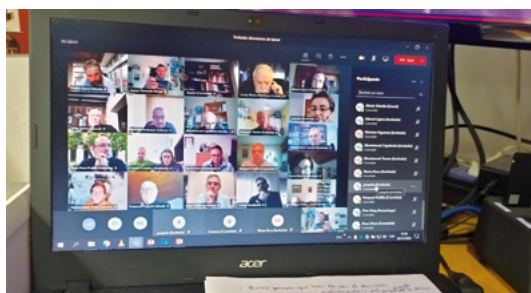
@Pontifex: «La contemplació, que ens porta a una actitud de tenir cura, no és mirar la natura des de l'exterior, com si no hi fóssim immersos. Al contrari, es fa des de dins, reconeixent-nos com a part de la Creació» (21 de setembre).

Trobada de grups de laics

Dissabte 28 de novembre es va celebrar de manera telemàtica una **trobada de grups de laïcats de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat**. Hi van ser convocats tots els laics i laiques que participen en els grups de formació d'adults, ja siguin de caire catequètic, bíblic, de pregària o dels moviments que tenen presència a la nostra diòcesi. A la crida hi van respondre cinquanta-quatre persones representatives dels nou arxiprestats de la nostra diòcesi i de molts pobles i ciutats.

El bisbe Agustí s'hi va fer present mitjançant una salutació enregistrada en vídeo i, a continuació, es va presentar breument el treball de la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar: els seus objectius i el «mapa» de grups d'adults de la nostra diòcesi. També es van escoltar les aportacions en forma de dos breus testimonis del matrimoni format pel David Ferreiro i la Cristina Belenguer, i de l'Albert Manich, a més d'una petita ponència que va fer el Sr. Jaume Galobart (delegat d'Apostolat Seglar de la diòcesi germana de Terrassa).

En la ponència se subratllaven aquells trets comuns que voldríem compartir la pluralitat de grups diocesans: el valor de la vida i l'amistat compartida, la vinculació amb la comunitat parroquial, l'espai per a motivar, generar i acompanyar el compromís en l'Església i en el món, el lloc de formació contínua de la nostra fe i el motor de l'acció evangelitzadora de la comunitat.

També hi va haver una estona de treball en petit grup per deixar ressonar en l'experiència personal de cada un allò que s'havia exposat a la ponència.

2021, Any de sant Josep

Amb la carta apostòlica **Patris corde** (Amb cor de pare), que el papa Francesc va signar el passat dia de la Puríssima, el Sant Pare recorda el 150è aniversari de la declaració de sant Josep com a patró de l'Església universal i amb motiu d'aquesta ocasió, ha convocat un any dedicat especialment a ell, del 8 de desembre de 2020 al 8 de desembre de 2021.

Un pare estimat, tendre i obedient; que acull la voluntat de Déu i del proïsme; valent i creatiu, un exemple d'amor a l'Església i als pobres; un pare que ensenya el valor, la dignitat i l'alegria del treball; també, un pare a l'ombra, «descentrat» per amor a favor de

Maria i Jesús. Així és descrit sant Josep pel papa Francesc en la carta que recorda la declaració de pare putatiu de Jesús com a patró de l'Església universal per part de Pío IX, amb el decret *Quemadmodum Deus*, signat el 8 de desembre de 1870.

En el rerefons de la carta apostòlica del papa Francesc hi ha la pandèmia de la Covid-19 que ens ha fet comprendre la importància de la gent comuna, d'aquells que, lluny del protagonisme, exerceixen la paciència i infonen esperança cada dia. En aquest sentit, sant Josep és «l'home que passa desapercbut, l'home de la presència diària, discreta i oculta», segons el papa Francesc.

Bon Nadal 2020!

Fresc del naixement de la Mare de Déu, obra de Joan Torras Viver
Altar de la Mare de Déu de Montserrat
Catedral - Parròquia de Sant Llorenç

Fer créixer l'espai per a Déu, on Ell pugui habitar entre nosaltres, és bastir una casa sense límits, tan ampla i gran com el cor de Maria, tan humil i pobre com la seva ànima, tan oberta i senzilla com la llar de Natzaret.

† **Mons. Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

AGENDA

Diumenge de la Sagrada Família. El proper diumenge 27 de desembre, dins l'octava de Nadal, se celebra el dia de la Sagrada Família, enguany sota el lema «Els ancians, tresor de l'Església i de la societat». A la Catedral de Sant Llorenç tindrà lloc una Eucaristia a les 12 h, convocada especialment des de la Delegació de Família i Vida, i d'acord amb totes les mesures de seguretat, distància i aforament.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dimarts [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dimecres [MI 3,1-4; 4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. a Cracòvia; sant

Sèrvul el Paralític; sant Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dijous [2Sa 7,1-5.8b-12.14a. 16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmína, vg., princesa.

25. □ Divendres [Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. *Alba*: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. *Dia*: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14). Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dissabte [Fets 6,8-10 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Diumenge vinent, Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Gn 15,1-6; 21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2, 22-40 (o bé, més breu: 2,22.39-40)]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

Diumenge IV d'Advent (B)

COMENTARI

«Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules»

Probablement una de les escenes més conegudes i més sorprenents de tot el Nou Testament és la que llegim a l'Evangeli d'avui. Estem ja a tocar de Nadal, del naixement del fill de Maria. Qui és aquest fill? L'àngel li diu clarament: *Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.* D'aquesta manera es realitza en el fill de Maria el que Déu va prometre al rei David: *Et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill.* En un primer moment es pensa en Salomó, fill de David i successor en el tron. Però aviat es constata que la promesa es farà realitat i realitat plena en un altre fill, en el *Fill-de-l'Altíssim* que anuncia l'àngel a Maria. Ara entenem les seves paraules: *Li donarà el tron de David, serà rei del poble d'Israel i el seu regnat no tindrà fi.* Això només es realitza en Jesús. L'àngel l'anomena després *Fill de Déu*. El fill de Maria, descendent de David (Maria està promesa amb un descendent de David) és Fill de Déu. Maria queda astorada: *Com pot ser tot això?* Tot serà obra de l'Esperit sant: *L'Esperit Sant vindrà sobre teu.* Tot és obra de Déu: als humans ens seria impossible. Per això el seu fill es pot anomenar *Jesús* = Salvador (etimològicament «Déu ajuda»). Ara arriba la salvació plena a la humanitat en Jesús. Però Déu necessita la col·laboració de Maria. Ella, sabent que *a Déu res no li és impossible* accepta ser la mare de Déu: *Soc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules.* I es produeix el gran miracle: Déu es fa home en el si Maria. Pau celebra *aquell que té el poder de confirmar-nos en la Bona Nova que és la proclamació del pla de Déu amagat en el silenci dels segles.* Nadal és contemplar aquesta meravella de l'amor de Déu i dir sempre com Maria: *Soc l'esclava del Senyor.* Que es faci en mi la teva voluntat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-11.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelopat.» Natán digué al rei: «Ves, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.» Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Ves, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per a residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

► Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la bona nova que us anuncio, en allò que proclamo de Jesucrist, que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguïs por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser, això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que nixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.» I l'àngel es va retirar.

► Lectura del segundo libro de Samuel (2Sam 7,1-5.8b-11.16)

Cuando el rey David se asentó en su casa y el Señor le hubo dado reposo de todos sus enemigos de alrededor, dijo al profeta Natán: «Mira, yo habito en una casa de cedro, mientras el Arca de Dios habita en una tienda». Natán dijo al rey: «Ve y haz lo que desea tu corazón, pues el Señor está contigo».

Aquella noche vino esta palabra del Señor a Natán: «Ve y habla a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Tú me vas a construir una casa para morada mía? Yo te tomé del pastizal, de andar tras el rebaño, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. He estado a tu lado por donde quieras que has ido, he suprimido a todos tus enemigos ante ti y te he hecho tan famoso como los grandes de la tierra. Dispondré un lugar para mi pueblo Israel y lo plantaré para que resida en él sin que lo inquieten, ni le hagan más daño los malvados, como antaño, cuando nombraba jueces sobre mi pueblo Israel. A ti te he dado reposo de todos tus enemigos. Pues bien, el Señor te anuncia que te va a edificar una casa. En efecto, cuando se cumplan tus días y reposos con tus padres, yo suscitaré descendencia tuya después de ti. Al que salga de tus entrañas le afirmaré su reino. Yo seré para él un padre y él será para mí un hijo. Tu casa y tu reino se mantendrán siempre firmes ante mí, tu trono durará para siempre».

► Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 16,25-27)

Hermanos: Al que puede consolidaros según mi Evangelio y el mensaje de Jesucristo que proclamo, conforme a la revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora mediante las Escrituras proféticas, dado a conocer según disposición del Dios eterno para que, a Dios, único Sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la casa de David; el nombre de la virgen era María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo». Ella se turbó grandemente ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre; reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin». Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?». El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer será llamado Hijo de Dios. También tu pariente Isabel ha concebido un hijo en su vejez, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible». María contestó: «He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra». Y el ángel se retiró.